

L'Estendard

BUTLLETÍ DE LA SOCIETAT CORAL AMICS DE LA UNIO

Carrer Travesseres, 20 - Granollers

Any XII - Núm. 39 - Abril 1985

Els Cors de Clavé

La nostra Societat quan va ésser fundada a l'any 1877 estava formada únicament pel cor d'homes que, popularment en deien la "rotllana". Avui com tots sabeu la nostra principal força és la Coral Mixta, a la que hi participen 45 homes i dones. En aquesta transició el Cor d'homes havia quedat una mica, com diria jo, parat, si bé els antics cantaires claverians I-sidre Blanc, Josep Blanchart, Miquel López, Mateu Comí, Jaume Barnet, Adolf Bataller Simeó Solé, Eusebi Ortuño, Joan Solé, Josep Garrell, Francesc Llopart, Martí Canut, Jaume Casals, Joan Juhé, Joan Colomé, Josep Ventura, Pere Pou, el Mestre Josep Marquès i el que us ha redactat aquesta crònica, hem volgut conservar la tradicional forma de cantar claveriana i novament sortirem a oferir als granollerins les típiques Caramelles pels carrers i places de la nostra ciutat i com a cloenda i amb el suport de l'Ajuntament, per les Fires i Festes de l'Ascensió s'està organitzant una Nit de Caramelles a la que hi participaran diferents corals de la comarca.

Molts recordareu aquelles vetllades a la Plaça Gran del Dissabte de Glòria a les que interveïen les agrupacions corals que, en aquells temps ja llunyans, eren moltes. Recordem al famós Cor del Pal, el de la Penya Manolazo, el de la Creu Roja, que fins anava dalt d'un camió, la rondalla o tuna d'estudiants, el de la Penya Ferro i diferents Cors Juvenils que obsequiaven a les Autoritats amb els seus cants a la Primavera, Sardanes i l'esperat Popurri humorístic, que eren escoltats per una gran gentada que disfrutava amb delit.

Que podria dir-vos juntament amb els meus companys dels Cors de Clavé que hi portem quasi uns trenta anys cantant o com el Pepet Blanchart que hi canta des de l'any 1926 que fa la

segueix a la pàgina següent

El goig de la música

Quina llàstima que a l'hora d'anar a un concert o escoltar una massa coral, tots tenim feina, i ens perdem quelcom que ens és de gran necessitat, sobretot en el temps que ens toca viure, presses i més presses, sorolls i estridències. Quina llàstima. Ens faria tant de bé! Hem de pensar que és una cosa nostra, si nosaltres no ho recolzem, no hi assistim, qui ho farà? Són les nostres arrels, les nostres cançons. Déu al néixer ja ens ha donat sensibilitat per a totes les coses bones, en especial la música i les arts, no deixem que es malmeti, sobretot en els infants, ja que el dia de demà tots hi sortirem guanyant.

L.S.V.